

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Convocatòria 2015

Comentari de text

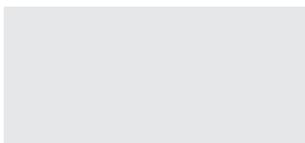
Sèrie 3

Fase general

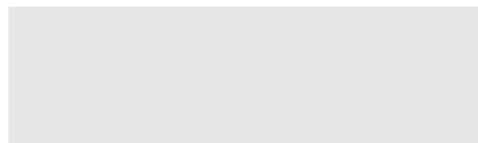
Qualificació			
Part 1	Bloc 1	1.1	
		1.2	
		1.3	
		1.4	
		1.5	
		1.6	
	Bloc 2	2.1	
		2.2	
		2.3	
Part 2			
Descompte per faltes (bloc 2 i part 2)			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Qualificació

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Universitat de Lleida

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Universitat Ramon Llull

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Universitat
Abat Oliba CEU

Aquesta prova consta de dues parts. La primera part, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 5), i a respondre a les qüestions corresponents. La segona part consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

Esta prueba consta de dos partes. La primera parte, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 5), y en responder a las cuestiones correspondientes. La segunda parte consiste en desarrollar por escrito un determinado tema.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent, un fragment d'un article de diari.

En el passat s'han proposat diverses concepcions sobre què som o com som els humans. Així, ens trobem des de les ingènues versions rousseaunianes que apellen a una pretesa bondat cooperativa intrínseca dels humans en absència de circumstàncies socials que ho dificultin, fins a les no gens sofisticades versions d'algunes teories econòmiques que pensen en els *Homo sapiens* com a mers *egoistes racionals* que busquen sempre maximitzar els seus interessos. En els darrers anys, però, les investigacions cognitives i de les neurociències estan aclarint les principals bases biològiques subjacents de la nostra espècie. El nostre cervell és un producte de l'evolució que conté diferents estrats o components. Destaquen dues conclusions: la continuïtat evolutiva en el comportament entre els animals humans i els animals prehumans, i la convivència d'emocions i objectius de caràcter egoista amb altres —com l'empatia— que impulsen a la cooperació de grup. Els humans som egoistes cooperatius. A vegades aquests dos elements es complementen, però altres vegades resulten contradictoris. La seva gestió s'anomena *política*.

Alguns filòsofs del passat intuïren aquesta doble composició antropològica. Un dels més interessants és Hobbes. En contra del que a vegades es diu, Hobbes no defensa que els humans siguin egoistes per naturalesa. Això fa perdre de vista els dos punts clau de la seva concepció: la idea que la cooperació resulta impossible quan no existeix confiança entre els humans, i que aquesta confiança resulta impossible si no hi ha un poder polític eficient, capaç de fer complir la llei i els acords. Sense aquest poder no resulta racional esperar que els altres compleixin la seva part dels pactes cooperatius. Hobbes descriu la impossibilitat de la indústria, la cultura, el coneixement, les arts i la societat en absència d'un govern capaç de mantenir la pau i fer complir les normes i els acords. La confiança esdevé, així, una peça angular de la convivència de les col·lectivitats, però es tracta d'una virtut políticament induïda. En dues frases memorables, manté que, quan no hi ha un govern efectiu, «la vida dels homes és solitària, pobra, perillosa, brutal i curta»; mentre que «els acords sense l'espasa no són més que paraules».

Adaptació feta a partir del text de Ferran REQUEJO. «Democràcia, desconfiança, populismes». *Ara* (6 maig 2012)

Bloc 1. Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1. Si haguéssiu de definir el tema del text, diríeu que és
- a) la relació entre el bé i el mal en els éssers humans.
 - b) el poder polític i la seva capacitat de generar bondat o maldat.
 - c) el paper de la política en la corrupció de societats humanes que no poden arribar a la cooperació i es mantenen en l'egoisme.
 - d) el paper de la política, entesa com a forma d'organització social, en el desenvolupament de societats humanes basades en la cooperació que superen l'egoisme.
- 1.2. La idea rousseauiana sobre la naturalesa humana és
- a) que l'home és un llop per a l'home.
 - b) que l'ésser humà és bo per naturalesa, però que la societat el pot corrompre.
 - c) que l'ésser humà és bo per naturalesa, com ho demostra el fet que coopera amb els altres instintivament.
 - d) que l'ésser humà, l'*Homo sapiens*, és un individu egoista que vetlla sempre pels seus interessos.
- 1.3. Amb la recerca que s'ha fet en els últims anys s'ha arribat a la conclusió
- a) que els humans som egoistes per naturalesa malgrat l'evolució.
 - b) que els humans som altruistes, condició que hem assolit al llarg de l'evolució.
 - c) que els humans som una barreja d'instint egoista i d'instint cooperatiu, fruit dels diferents estadis de l'evolució.
 - d) que no es pot parlar en termes d'egoisme i de cooperació altruista quan parlem d'una espècie que evoluciona des dels animals prehumans als humans.
- 1.4. La frase «Alguns filòsofs del passat intuïren aquesta doble composició antropològica» es refereix implícitament
- a) a alguns pensadors com els seguidors de les idees de Rousseau.
 - b) a Hobbes.
 - c) a cap pensador en concret: només esmenta una tendència de pensament.
 - d) a alguns pensadors com Hobbes.
- 1.5. Segons l'autor, què defensava Hobbes?
- a) Que una bona organització social, en què la gent cooperi adequadament, depèn d'un poder polític eficaç i que generi confiança.
 - b) Que una bona organització social, en què la gent cooperi adequadament, genera la confiança suficient perquè es creï un poder polític eficaç.
 - c) Que el poder polític corromp la naturalesa fonamentalment bona de l'espècie humana.
 - d) Que els humans constitueixen una espècie sense capacitat cooperativa.
- 1.6. La frase «Hobbes descriu la impossibilitat de la indústria, la cultura, el coneixement, les arts i la societat en absència d'un govern capaç de mantenir la pau i fer complir les normes i els acords» significa que béns com la indústria, la cultura, el coneixement o les arts
- a) són fonamentals en una societat humana desenvolupada.
 - b) només són possibles si el poder instituït garanteix l'estabilitat social.
 - c) proliferen quan un govern no intervé en qüestions que no li pertocuen.
 - d) no són factibles si el poder instituït no les permet.

Bloc 2. Responen a aquestes tres qüestions. La resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.
[3 punts: 1 punt per cada qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

2.1. Reescriu amb altres paraules, més planeres, la frase següent: «les no gens sofisticades versions d'algunes teories econòmiques que pensen en els *Homo sapiens* com a mers *egoistes racionals* que busquen sempre maximitzar els seus interessos».

2.2. Poseu un títol que s'adeqüi al significat del text que acabeu de llegir i expliqueu per què l'heu triat.

2.3. Expliqueu el sentit d'aquesta frase en el context de l'article: «La confiança esdevé, així, una peça angular de la convivència de les col·lectivitats, però es tracta d'una virtut políticament induïda».

PARTE 1 (versión en castellano) [6 puntos en total]

Lea el siguiente texto, un fragmento de un artículo de periódico.

En el pasado se propusieron diversas concepciones sobre qué somos o cómo somos los humanos. Así, nos encontramos desde las ingenuas versiones rousseauianas que apelan a una pretendida bondad cooperativa intrínseca de los humanos en ausencia de circunstancias sociales que lo dificulten, hasta las nada sofisticadas versiones de algunas teorías económicas que piensan en los *Homo sapiens* como meros *egoístas racionales* que buscan siempre maximizar sus intereses. En los últimos años, sin embargo, las investigaciones cognitivas y de las neurociencias están aclarando las principales bases biológicas subyacentes de nuestra especie. Nuestro cerebro es un producto de la evolución que contiene diferentes estratos o componentes. Destacan dos conclusiones: la continuidad evolutiva en el comportamiento entre los animales humanos y los animales prehumanos, y la convivencia de emociones y objetivos de carácter egoísta con otros —como la empatía— que impulsan a la cooperación de grupo. Los humanos somos egoístas cooperativos. A veces estos dos elementos se complementan, pero otras veces resultan contradictorios. Su gestión se denomina *política*.

Algunos filósofos del pasado intuyeron esta doble composición antropológica. Uno de los más interesantes es Hobbes. En contra de lo que a veces se dice, Hobbes no defiende que los humanos sean egoístas por naturaleza. Eso hace perder de vista los dos puntos claves de su concepción: la idea de que la cooperación resulta imposible cuando no existe confianza entre los humanos, y que esta confianza resulta imposible si no hay un poder político eficiente, capaz de hacer cumplir la ley y los acuerdos. Sin este poder no resulta racional esperar que los demás cumplan su parte de los pactos cooperativos. Hobbes describe la imposibilidad de la industria, la cultura, el conocimiento, las artes y la sociedad en ausencia de un gobierno capaz de mantener la paz y hacer cumplir las normas y los acuerdos. La confianza se convierte, así, en una pieza angular de la convivencia de las colectividades, pero se trata de una virtud políticamente inducida. En dos frases memorables, mantiene que, cuando no hay un gobierno efectivo, «la vida de los hombres es solitaria, pobre, peligrosa, brutal y corta»; mientras que «los acuerdos sin la espada no son más que palabras».

Traducción realizada a partir del texto de Ferran REQUEJO. «Democràcia, desconfiança, populismes». *Ara* (6 mayo 2012)

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** Si tuviera que definir el tema del texto, diría que es
- a)** la relación entre el bien y el mal en los seres humanos.
 - b)** el poder político y su capacidad de generar bondad o maldad.
 - c)** el papel de la política en la corrupción de sociedades humanas que no pueden llegar a la cooperación y se mantienen en el egoísmo.
 - d)** el papel de la política, entendida como forma de organización social, en el desarrollo de sociedades humanas basadas en la cooperación que superan el egoísmo.
- 1.2.** La idea rousseauiana sobre la naturaleza humana es
- a)** que el hombre es un lobo para el hombre.
 - b)** que el ser humano es bueno por naturaleza, pero que la sociedad lo puede corromper.
 - c)** que el ser humano es bueno por naturaleza, como lo demuestra el hecho de que coopera con los demás instintivamente.
 - d)** que el ser humano, el *Homo sapiens*, es un individuo egoísta que vela siempre por sus intereses.
- 1.3.** Con la investigación que se ha hecho en los últimos años se ha llegado a la conclusión
- a)** de que los humanos somos egoístas por naturaleza a pesar de la evolución.
 - b)** de que los humanos somos altruistas, condición que hemos logrado a lo largo de la evolución.
 - c)** de que los humanos somos una mezcla de instinto egoísta y de instinto cooperativo, fruto de los diferentes estadios de la evolución.
 - d)** de que no se puede hablar en términos de egoísmo y de cooperación altruista cuando hablamos de una especie que evoluciona desde los animales prehumanos a los humanos.

- 1.4.** La frase «Algunos filósofos del pasado intuyeron esta doble composición antropológica» se refiere implícitamente
- a)** a algunos pensadores como los seguidores de las ideas de Rousseau.
 - b)** a Hobbes.
 - c)** a ningún pensador en concreto: solo menciona una tendencia de pensamiento.
 - d)** a algunos pensadores como Hobbes.
- 1.5.** Según el autor, ¿qué defendía Hobbes?
- a)** Que una buena organización social, donde la gente coopere adecuadamente, depende de un poder político eficaz y que genere confianza.
 - b)** Que una buena organización social, donde la gente coopere adecuadamente, genera la confianza suficiente para que se cree un poder político eficaz.
 - c)** Que el poder político corrompe la naturaleza fundamentalmente buena de la especie humana.
 - d)** Que los humanos constituyen una especie sin capacidad cooperativa.
- 1.6.** La frase «Hobbes describe la imposibilidad de la industria, la cultura, el conocimiento, las artes y la sociedad en ausencia de un gobierno capaz de mantener la paz y hacer cumplir las normas y los acuerdos» significa que bienes como la industria, la cultura, el conocimiento o las artes
- a)** son fundamentales en una sociedad humana desarrollada.
 - b)** solo son posibles si el poder instituido garantiza la estabilidad social.
 - c)** proliferan cuando un gobierno no interviene en cuestiones que no le corresponden.
 - d)** no son factibles si el poder instituido no las permite.

Bloque 2. Responda a estas tres cuestiones. La respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cada cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Reescriba con otras palabras, más sencillas, la siguiente frase: «las nada sofisticadas versiones de algunas teorías económicas que piensan en los *Homo sapiens* como meros *egoístas racionales* que buscan siempre maximizar sus intereses».

2.2. Ponga un título que se adecúe al significado del texto que acaba de leer y explique por qué lo ha escogido.

- 2.3.** Explique el sentido de esta frase en el contexto del artículo: «La confianza se convierte, así, en una pieza angular de la convivencia de las colectividades, pero se trata de una virtud políticamente inducida».

PART 2 [4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions.

Opció A. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què argumenteu a favor o en contra de la idea que la socialització millora la naturalesa de l'individu.

Opció B. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què argumenteu a favor o en contra de la idea que els nens molt petits són bons, generosos i cooperatius.

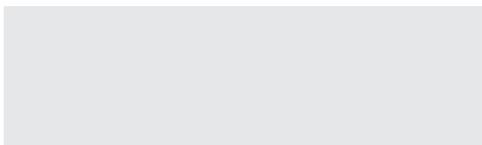
PARTE 2 [4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

Elija UNA de estas dos opciones.

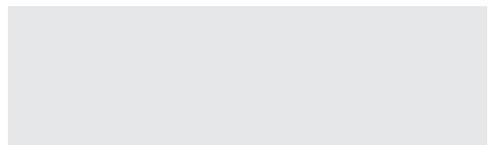
Opción A. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que argumente a favor o en contra de la idea de que la socialización mejora la naturaleza del individuo.

Opción B. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que argumente a favor o en contra de la idea de que los niños de muy corta edad son buenos, generosos y cooperativos.

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta del corrector/a

Institut
d'Estudis
Catalans